

KERSTBOODSCHAP 2025

VREDEVORST IN DEZE TIJD VAN POLARISATIE NAVOLGEN

Beste broeders, beste zusters,

Een dag na de inauguratie van president Trump, in januari van dit jaar, vond in de National Cathedral van Washington een interreligieuze gebedsdienst plaats. De meditatie werd verzorgd door de episcopale bisschop Mariann Budde. Zij riep de aanwezige president op om te zoeken naar verbondenheid binnen de Amerikaanse samenleving. Zij vroeg de president hartstochtelijk om *barmhartigheid* voor migranten en andere kwetsbare minderheden. Maar de president reageerde na afloop bot en vol irritatie. Het toont de scherpe polarisatie binnen de Amerikaanse samenleving.

Afgelopen september werd in de Verenigde Staten de conservatieve activist Charlie Kirk door een jonge schutter vermoord. Een vader van 31 gedood door een jongeman van 22. Terwijl de weduwe tijdens de herdenkingsdienst sprak over vergeving voor de moordenaar van haar man, sprak de president grimmige woorden. Openlijk uitte hij zijn haat voor zijn politieke opposanten.

Politiek geweld hoort helaas bij de Amerikaanse cultuur. Ik denk aan de moorden op bekende presidenten als Abraham Lincoln en John F. Kennedy. Maar ook op Martin Luther King en vele naamlozen. Er zijn in de VS meer dan 350 miljoen wapens onder de bevolking. De kans op geweld onder burgers wordt daarmee natuurlijk aanzienlijk. De scherpe politieke tegenstellingen leiden steeds meer tot maatschappelijke ontwrichting. De meest sombere waarnemers speculeren zelfs over een mogelijke burgeroorlog. Een verantwoordelijke president zou zich geroepen weten om verbindende woorden te spreken. Maar de huidige machthebber in Washington gooit liever olie op het vuur dan op de golven.

Onbehagen in Nederland en de wereld

Op dit moment zien wij in veel landen de opkomst van nationalistische en populistische partijen. Veel burgers voelen zich onbegrepen en ongehoord. Verlies van perspectief leidt gemakkelijk tot cynisme. Mensen kunnen zich snel slachtoffer voelen. In die context worden er zondebokken gezocht om de onvrede op af te reageren. In ons eigen land leeft ook breed bovengrondse en ondergrondse onvrede.

Gelukkig is de situatie in ons goede vaderland minder dramatisch dan in de Verenigde Staten. Maar ook hier is gebrek aan harmonie. Bij de recente verkiezingen voor een nieuwe Tweede Kamer kwam dat pijnlijk aan het licht. Niet zelden wordt op de persoon gespeeld en niet op de bal. Niet argumenteren, maar schelden wordt dan het parool. Er leven zorgen over migratie, het grote gebrek aan woningen en het klimaat. Mensen dreigen zich meer en meer op te sluiten in hun eigen bubbel.

De sociale onvrede en onzekerheid worden natuurlijk ook gevoed door het voortgaande geweld in het Heilig Land en Oekraïne en de Russische ondermijning in Europese landen.

In Oekraïne voeren twee orthodoxe landen een wrede oorlog. Met honderdduizenden gewonden en doden als gevolg. In Israël werden door Hamas 1200 mensen gedood en 250 gijzelaars gemaakt. En het bewind in Jeruzalem slaat met religieus fanatisme disproportioneel terug. Geloof kan het mooiste, zoals naastenliefde en dienstbaarheid, in mensen naar boven halen. Maar opnieuw wordt duidelijk dat geloof mensen ook agressief kan maken.

Wellevendheid

Broeders en zusters,

Schelden, het respectloos benaderen van de naaste is niet onschuldig. Het heeft gevolgen voor het weefsel van onze samenleving. Steeds fellere standpunten kunnen op den duur onze maatschappij ontwrichten. Maar platheid en lomphheid zijn geen natuurverschijnselen. Wij kunnen ook voor andere omgangsvormen kiezen. Voor een samenleving is het uitermate belangrijk om je in een ander te verplaatsen. Oefenen in het inleven in de ander maakt onze maatschappij rijker.

Een aantal jaren geleden heb ik gesproken over *het belang van hoffelijkheid*. Dat woord klinkt sommigen van u misschien wat plechtig en zelfs ouderwets in de oren. Maar eigenlijk is het een prachtige houding. Hoffelijkheid in de omgang met elkaar kan onze samenleving verrijken. Grofheid en lomphheid zijn besmettelijk maar vriendelijkheid en wellevendheid kunnen dat ook zijn. De ene glimlach roept de andere op. Een kleine daad van goedheid kan een ander gelukkig maken.

Christus als centrum van ons leven

Niet weinig mensen hebben behoefte aan een bezield verband. Juist in een cultuur waarin velen afscheid hebben genomen van kerk en geloof. Maar er lijkt een verandering van de culturele wind op te treden. Jonge mensen zoeken naar zin en samenhang voor hun leven. Met name in de grote steden binnen ons bisdom melden zich jongeren bij onze parochies. Zij zoeken naar antwoord op de grote vragen van ons bestaan. De vraag naar zin, maar ook de vragen rond lijden en dood. Een aantal van hen vindt bij Jezus en zijn evangelie oriëntatie voor hun leven. Christus vormt het centrum van ons leven. In Hem toont God zich aan ons. De Zoon vormt het liefdevolle gelaat van de Vader. Hij brengt een boodschap van liefde, vrede en verzoening. Als aan het einde van zijn leven het net zich rondom Jezus sluit, is er geen leger dat Hem komt verdedigen. Hij sterft geweldloos en bidt om vergeving voor zijn vervolgers. In een wereld vol van verdeeldheid, haat en polarisatie houdt Jezus ons mildheid en vergevende liefde voor.

De Vredevorst navolgen

Beste broeders en zusters,

Christus is voor ons *de Weg, de Waarheid en het Leven* (Johannes 14,6). Ieder mens heeft de opdracht om deze waarheid te zoeken. Maar tegelijkertijd kan dat alleen in volle vrijheid en zonder enige dwang. Voor de nabije toekomst lijkt het mij uitermate belangrijk te streven naar gematigdheid en zelfbeheersing. Laten wij wellevend omgaan met alle mensen met wie wij

samenleven. Alle mensen zijn immers, naar Bijbels besef, schepselen van God. Ieder mens is geschapen naar Gods beeld en gelijkenis. Wie het schepsel schendt, schendt ook de Schepper.

Binnenkort vieren wij opnieuw de geboorte van Christus. Onze huizen worden versierd, eten en drinken worden in huis gehaald. Hopelijk wilt u ook Christus in uw leven verwelkomen. Als fundament en als gids voor ons leven. Hij wordt de zoon der gerechtigheid genoemd. Hij is de *Immanuel: God met ons*. Wij noemen Hem ook onze Vredenvorst. Hij wordt geboren als een dakloze vluchteling. Bij zijn geboorte was er voor Hem geen plek in de herberg. En kort na zijn geboorte moet Hij met Maria en Jozef vluchten naar Egypte. Zo toont God ons zijn liefde voor de kleinen en de kwetsbaren. Op weg naar het Kerstfeest bidden wij dat Christus ons allen mag inspireren. Laten wij juist in deze tijd Hem zichtbaar maken in ons eigen gedrag.

Zalig die vrede brengen, want zij zullen kinderen van God genoemd worden.

Vanuit die belofte wens ik u allen een zalig en gezegend Kerstfeest.

Mgr. Dr. Gerard De Korte
Bisschop van 's-Hertogenbosch